

[Kofod-Svendsen]

delige Romtraktat. Jeg fik intet svar, men jeg tolker tavsheden som en bekræftelse på min opfattelse, nemlig at miljøet her er blevet opprioriteret i overensstemmelse med det, et flertal i dette høje ting har udtalt.

Og dermed vil jeg kommentere hr. Ivar Nørugaards forslag om motiveret dagsorden.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg er ked af, at jeg må bede om mere ro i salen, men det er nødvendigt.

Kofod-Svendsen (KrF):

Mit parti kan ikke støtte den dagsorden, netop fordi der er kommet det positive nye, denne forbedring af miljøpolitikken situation. Det er et resultat af forhandlingerne, og det kan vi ikke være med til at nedprioritere igen ved at afvise pakken.

Men der er jo andre led i den pakke, siger man så. Her vil jeg gerne henholde mig til udtalelserne fra LOs forretningsudvalg, hvori det siges om EF-pakken, at den ikke indeholder forslag, som anfægter selve vetoretten i henhold til Luxembourgforliget. Man siger, at der ikke er tale om en ny unionsdannelse, som betyder suverænitetsafgivelse, og man siger om det udenrigspolitiske samarbejde, at det ikke afviger fra det positive samarbejde, der er opbygget gennem årene i den periode.

På denne baggrund kan mit parti ikke være med til at afvise pakken. Den indeholder positive nye elementer, og på andre områder er der reelt tale om en stadfæstelse af gældende praksis, og derfor må vi afvise den af hr. Ivar Nørugaard foreslåede dagsorden.

Ove Jensen (FP):

Selv om vi nu i mange timer har diskuteret EF-pakkens fordele og ulemper, er der ikke kommet meget frem om, hvilken betydning pakken får for den enkelte borger. Jeg er ret sikker på, at den pindehuggerdiskussion, der har været mellem regeringen og modstanderpartierne om de mere indviklede detaljer i pakken, ikke har haft den store interesse blandt lytterne.

Nej, det, der interesserer, det er, hvilken betydning pakken får for den enkeltes hverdag. De, der er i den arbejdsdygtige alder, er interesserede i, om de kan beholde deres arbejde, om de kan forvente at tjene en god løn fremover. Det, der interesserer landmæn-

dene og fiskerne, det er: kan vi beholde vores indtægt fremover? Det, der interesserer virksomhederne, det er: kan vi gå i gang med investeringer, kan vi forvente, at vi får den pakke vedtaget, så vi kan få et mere åbent marked, så vi i hvert fald mere frit kan af sætte vores produkter?

Men det er jo ikke det, diskussionen har gået på. Den har gået på nogle tekniske detaljer, som selvfølgelig kan have en vis berettigelse, men som jo trods alt ikke har den store betydning, hverken for den enkelte eller for hele det danske samfund. Men hvis man vil være sikker på, at man fremover skal kunne beholde sit arbejde, og at man fremover skal kunne beholde sin indtægt, så kan man jo blæse på den diskussion, der har været her i dag, og stemme ja til pakken, når den nu engang kommer ud til folkeafstemning.

Så har det i øvrigt været interessant at høre socialdemokratiets ordfører, hr. Ivar Nørugaard, der jo har lagt en ret skarp holdning til regeringen og til EF-pakken frem her i dag, hvorimod det tydeligt skinnede igennem hr. Anker Jørgensens indlæg, at han nærmest anglede efter en lille indrømmelse fra regeringen, så socialdemokratiet igen kunne komme i forhandlinger med regeringen om pakken. Det var i hvert fald det indtryk, jeg fik af at høre de to ordførere for socialdemokratiet. Men vi har jo endnu ikke hørt, hvilken mening sagens hovedperson, nemlig fru Ritt Bjerregaard, har til hele sagen, for det er vel sådan, at det er hende, der har det afgørende ord at skulle have sagt, og derfor kunne det vel være interessant her i afslutningen af debatten at høre, hvad fru Ritt Bjerregaard mener om hele sagen.

Maisted (FD):

Det er jo helt indlysende, når man har hørt hr. Anker Jørgensens og hr. Ivar Nørugaards sidste indlæg, at socialdemokratiet gerne ville give 100 kr. for at slippe for en folkeafstemning.

Det er lige så indlysende, at hr. Ivar Nørugaard har juridisk ret, når han siger, at Danmark kan sige nej til den pakke. Det er der overhovedet ingen tvivl om. Men jeg har den opfattelse, at hvis noget sådant skulle ske, så har Danmark det fuldstændig som en lille dreng, der står ved et lysreguleret kryds og